

РЕШЕНИЕ

№ 134

гр. Бургас, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети юли през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Катя Й. Господинова

Членове: Светлин Ив. Иванов
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Карина Г. Трендафилова
в присъствието на прокурора Иван Г. Иванов(ОП-Бургас)
като разглежда докладваното от Светлин Ив. Иванов Частно наказателно дело
№ 20222100200653 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44 от ЗЕЕЗА.

Образувано е по повод внесена в Окръжен съд – гр. Бургас по реда на чл.42 ал.2
от ЗЕЕЗА от прокурор в Окръжна прокуратура-Бургас, Европейска заповед за арест,
издадена на 13.05.2022 г. от съдия в Районен съд - Хановер, Федерална Република
Германия, по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) по описа на същия съд, с която се
иска предаване на *** гражданин ИВ. В. М. ЕГН ***** от ***, област Бургас, на
германските съдебни власти с цел изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ за
срок от 1 година и 8 месеца, наложено му с постановената по цитираното дело присъда
от 29.06.2017г., в сила от 10.07.2017г.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Бургас изразява
становище за наличие на законовите предпоставки за предаване на лицето на искащите
го съдебни власти в Федерална Република Германия, но предлага да бъде отказано
изпълнението на заповедта на основание чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА, като бъде прието
наложеното наказание да бъде изтърпяно в Република България, тъй като исканото
лице е *** гражданин и постоянно живее на територията на страната.

Упълномощеният защитник на исканото лице И.М. – адв. Величка Костова от АК-Бургас, застъпват теза за формалното наличие на предпоставки за уважаване на издадената ЕЗА, но наред с това твърди, че са налице две от алтернативните основания за отказ за нейното признаване и изпълнение. Поддържа, че в случая издаващата държава не е сторила необходимото своевременно да уведоми и призове М., за да участва лично в производството, завършило със съдебното решение за отмяна на условното му наказание, при условие, че германските власти са разполагали с пълни данни за самоличността и адреса му. Наред с това, изхождайки от факта, че М. е *** гражданин и живее постоянно на територията на страната, предлага признаването и изпълнението на заповедта да бъде отказано, като съдът приеме изпълнението на наказанието да се реализира чрез прокурора в Република България.

Исканото лице ИВ. В. М. заявява, че действително е бил осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 10 месеца по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) на Районен съд – ХанOVER, но това наказание е била условно, отложено за изпитателен срок от 3 години, и той не е бил уведомяван за причините и основанията германските съдебни власти да отменят отлагането на наказанието и то да стане ефективно. Поддържа, че не е знаел за проведеното производство, завършило с решение за отмяна на условното му осъждане, както и че е изплатил в пълен размер наложената му финансова глоба в размер на 1500 евро. Моли да не бъде предаван на германските съдебни власти, както и издадената от тях ЕЗА да не бъде признавана и изпълнявана.

Съдът, като взе предвид съдържанието на Европейската заповед за арест и съпровождащия я превод, обсъди представените по делото и допълнително събраните по инициатива на съда доказателства, изразените от страните становища и съобрази закона, прие за установено следното:

Лицето, чието предаване се иска – ИВ. В. М. ЕГН *****, е роден на ***г. в гр.***, живее в ***, ***, община Поморие, област Бургас, и е ***, *** гражданин, със *** образование, ***, работи във фирма „****“ като ***.

Приложената по делото Европейска заповед за арест е издадена на 13.05.2022 г. от съдия в Районен съд – ХанOVER, компетентен съдебен орган на Федерална република Германия, и с нея се иска предаване на българския гражданин ИВ. В. М. ЕГН ***** на германските съдебни власти, с цел изтърпяване на наложеното му ефективно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца. Европейската заповед за арест е издадена въз основа на влязлата в сила присъда по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) на Районен съд-ХанOVER, с която исканото лице е признат за виновен в извършването на общо 15 престъпления по §261 ал.1 номер 4а, ал.2 номер 2, ал.4 (в редакцията до 18.03.2021г.), §53 от Наказателния кодекс на Федерална република Германия – умишлено пране на пари. На 14.12.2020г. от Прокуратура ХанOVER е издадена заповед за арест на М. с цел изпълнение на присъдата

по цитираното дело. В заповедта – б. в), т.2, е посочено, че наложеното с присъдата наказание на М. е „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 10 месеца, а остатъкът от срока на наказанието е 1 година и 8 месеца, поради отмяна на отсрочването на наказанието.

Разглежданата Европейска заповед за арест по форма и съдържание съответства на изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА. Издадена е от компетентен съдебен орган на държава-членка на Европейския съюз, в писмена форма съобразно утвърдения формуляр, съдържа данни за самоличността и гражданството на исканото лице, наименование, адрес, телефон и факс на издаващия орган. Описани са характерът, правната квалификация на престъпленията и обстоятелствата, при които са били извършени. Посочени са видът и размерът на наложеното с присъдата на германския съд наказание „лишаване от свобода“. Отразени са данни за датата на заповедта, самоличността и длъжността на нейния издател, за датата и годината на съдебното решение и наказателното дело, с което исканото лице И.М. е признат за виновен по цитираните обвинения и му е наложено споменатото наказание. По-нататък, подробно са описани характерът и правната квалификация на престъпленията, както и обстоятелствата, при които са били извършени.

Изрично е посочено, че с 15 отделни деяния, извършени в периода от 09.02.2017г. до 29.03.2017г., в Лангенхаген, района на Пайне, Федерална република Германия, докато работел като куриер в транспортна фирма, подизпълнител на DHL, се споразумял с лице на име М., да предава на последния колетни пратки, съдържащи скъпи мобилни телефони „Апъл Айфон 7“, поръчани и адресирани до други лица. Тези пратки всъщност били поръчвани от М. или трети лица чрез злоупотреба с личните данни, или чрез измислени лични данни на несъществуващи хора от онлайн магазин на „Водафон“, без намерение за тях да се заплати цената. Срещу обещано му от М. възнаграждение от 100 евро на пратка, М. се съгласил да предава поръчаните от М. под чужди имена пратки, като нарушил и не изпълнявал задълженията си на куриер, отговорен за потвърждаване самоличността на получателя, да провери действителната самоличност на получателя на пратката, преди да му я предаде. М. сам попълвал и подписвал потвържденията за получените пратки, както и договорите и другите документи във връзка с процедурата за последваща идентификация на самоличността на получателите, като вписвал в тези книжа грешни номера на лични карти и рождени дати, а пратките предавал на М.. По описания начин М. предал на М. общо 15 пратки, съдържащи мобилни телефони, на обща стойност 10 377.01 евро, които М. не възнамерявал да заплати на доставчика „Водафон“, а планирал сам да продаде за своя сметка.

Предвид обобщеното фактическо описание на извършените престъпления и конкретното посочване на наложеното общо наказание решаващият съд приема, че издаващата държава коректно и пълно е предоставила данните по чл.37 ал.1 т.3, т.4,

т.5 и т.6 от ЗЕЕЗА. Заповедта е придружена с надлежен превод на български език, съгласно изискванията на чл.37 ал.3 от ЗЕЕЗА.

По повод отразените в заповедта различни срокове на наказанието „лишаване от свобода“, наложено с присъдата, и посочения по-кратък остатък от това наказание, което трябва да се изтърпи ефективно, предвид и твърденията на исканото лице, че е бил осъден условно, съдът по реда на чл.44 ал.4 от ЗЕЕЗА изиска от издалата заповедта държава допълнителна информация. Нужната допълнителна информация бе представена с писмо от 07.07.2022г. на прокурор в Прокуратура Хановер, съгласно което М. действително е бил осъден по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) на Районен съд-Хановер на 1 година и 10 месеца „лишаване от свобода“, изпълнението на което е било отложено за изпитателен срок от 3 години, с начало на изпитателния срок – 29.06.2017г. Наред с условното осъждане, на исканото лице е наложено в рамките на 3 месеца да положи 150 часа общественополезен труд с посредничеството на пробационен помощник, както и без поискване да информира съда и пробационния помощник за всяка смяна на жилището или местоживеенето си. Впоследствие, с решение на районен съд-Хановер от 24.11.2017г. трудовото условие е било трансформирано в парично условие – задължение М. да заплати сума в размер на 1500 евро на месечни вноски в размер на 100 евро в общинската каса. С решение на Районен съд-Хановер от 09.10.2020г., отлагането на изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е било отменено, тъй като осъденият М. заплатил паричното условие само до размер от 1000 евро, и съдът не могъл да се свърже повече с него, тъй като осъденият не съобщил в съда местоживеенето си. Поради неизвестното му местоживеене, М. не могъл да бъде призван, не участвал и не бил изслушан в производството, в което било отменено условното му осъждане. С решението си за отмяна на отлагането на изтърпяването на наказанието, съдът зачел платената от осъдения част от паричното условие в размер на 1000 евро за два месеца от общото наказание „лишаване от свобода. Решението на съда било връчено на осъдения публично според разпоредбите на германския Наказателно-процесуален кодекс - чрез закачването му за срок от 2 седмици, и поради липса на обжалване влязло в сила на 06.11.2020г.

В настоящото производство, съгласно разпоредбата на чл.44 ал.6 от ЗЕЕЗА, предмет на проверка е наличието на условията за предаване на лицето по чл.36 и чл.41 от закона, съществуването на основания за отказ измежду предвидените в разпоредбите на чл.39 и чл.40 от същия закон, както и наличието на основания за отлагане на изпълнението, или за условно изпълнение на заповедта по смисъла на чл.52 от ЗЕЕЗА.

Престъпленията по §261 ал.1 номер 4а, ал.2 номер 2, ал.4 (в редакцията до 18.03.2021г.), §53 от Наказателния кодекс на Федерална република Германия –

изпиране на имущество, придобито от престъпление, за които исканото лице е осъдено, попада в каталога на престъпленията, за които не се изисква проверка за двойна наказуемост – чл.36, ал.3 т.9 от ЗЕЕЗА, но наред с това намират аналог във фактическия състав на престъплението по чл.253 ал.1 от НК на Република България, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода” от 1 до 6 години и „Глоба” от 3000 до 5000 лева. М. следва да изтърпи ефективно общо наказание „Лишаване от свобода” за срок от 1 година и 8 месеца, с което са удовлетворени изискванията за двойна наказуемост на престъплението в издаващата и в изпълняващата държава (чл.36 ал.2 изречение първо от ЗЕЕЗА), както и за минималната продължителност от 4 месеца на наложеното наказание „Лишаване от свобода“ или мярката, изискваща задържане, установено в чл.36 ал.1 предложение последно от ЗЕЕЗА.

Наложено на исканото лице И.М. общо наказание „Лишаване от свобода“, за чието изпълнение е издадена Европейската заповед за арест, е по-леко от наказание доживотен затвор или мярка, изискваща доживотно задържане по смисъла на чл.41 ал.2 от ЗЕЕЗА. Доколкото се иска предаване на лицето за изтърпяване на наложено с присъдата на португалския съд наказание, в случая не са приложими гаранциите, установени в чл.41 ал. 3 от ЗЕЕЗА само за хипотезата, когато се иска предаване на лицето с цел провеждане на наказателно преследване срещу него в издаващата държава.

По отношение на обсъдените 15 престъпления и наложеното за тях общо наказание не са налице абсолютните отрицателни предпоставки за допускане изпълнението на заповедта за арест, посочени в чл.39 от ЗЕЕЗА. Престъпленията, за които е издадена заповедта, не са амнистирани в Република България и не попадат под нейната юрисдикция. Няма данни исканото лице да е осъдено за същите престъпления с влязла в сила присъда на български съд или на съда на трета държава членка, да изтърпява или да е изтърпяло наказанието, или присъдата да не може да бъде приведена в изпълнение според законодателството на държавата, в която е осъдено. Исканото лице не е малолетно съгласно българското законодателство.

За същите престъпления отсъстват и предвидените в чл.40 ал.1 т.1, т.1а, т.2, т.3 и т.5 от ЗЕЕЗА факултативни основания за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест. Престъпленията, за които се иска предаване на българския гражданин И.М. с цел изтърпяване на наложеното наказание не са извършени на територията на Република България, за същите престъпления в Република България не са образувани наказателни производства (съответно и не са прекратявани), и деянията не са подсъдни на българския съд, за да се прави преценка за изтекла законова давност. Липсват данни исканото лице да е изтърпяло (или да търпи) наказание по влязла в сила присъда за същите престъпления в държава, която не е членка на Европейския съюз.

Не са налице и относителните основания за отказ по чл.40 ал.2 от ЗЕЕЗА. След

проведено изцяло в присъствието на исканото лице съдебно производство, довело до постановяване на присъдата, М. не е изпълнил точно и в пълен размер наложените му заедно с наказанието „лишаване от свобода“ други задължения – да положи обществено полезен труд, а по-късно да заплати на вноски определена от съда сума, както и своевременно и без поискване да уведомява съда и пробационния помощник за всяка промяна в адреса и местоживеенето си. Така се е стигнало до решението от 09.10.2020 г. на Районен съд-Хановър да отмени отлагането на изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“, в което производство М. не е присъствал, тъй като е променил адреса си и не е могъл да бъде призован. Независимо от факта, че отмяната на условното наказание се дължи единствено на поведението на исканото лице, в цитираното писмо на Прокуратура Хановър е указано, че според §29 ал. 3 от Наредбата за изпълнение на наказанията в провинция Долна Саксония, на осъденото лице, на което решението за отмяна на отлагането на изтърпяването на наказанието с изпитателен срок е било връчено публично (т.е. чрез закачване), при постъпване в мястото за лишаване от свобода ще бъде връчен екземпляр от решението и разяснение за възможността да бъде поискано последващо изслушване, или възстановяване на предишното положение и едновременно с това обжалване чрез подаване на незабавна жалба по реда, предвиден в германския Наказателно-процесуален кодекс.

По описания начин се удовлетворяват изискванията чл.40 ал.2 т.4 от ЗЕЕЗА - решението за отмяна на условното осъждане не е било връчено лично на осъдения, но това ще бъде сторено веднага след предаването му на германските власти, като исканото лице ще бъде изрично уведомено за правото на обжалване или ново разглеждане с негово лично участие, при което делото може да бъде преразгледано по същество с представяне на доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт, както и за сроковете, в които осъденият може да обжалва или да поиска ново разглеждане. Наличието на изрични гаранции за спазване на посоченото условие от властите на Федерална република Германия обосновава извод за липса на факултативни основания за отказ за изпълнение на Европейската заповед за арест измежду предвидените в чл.40 ал.2 от ЗЕЕЗА.

При проверката на обстоятелствата по чл.52 от ЗЕЕЗА съдът констатира, че липсват твърдения и доказателства срещу исканото лице в Република България да са налице висящо наказателно производство или влязла в сила присъда за престъпление, различно от посочените в европейската заповед за арест. Ето защо липсват установените в чл.52 ал.1 и ал.2 от ЗЕЕЗА основания за отлагане на предаването на лицето, или за временното му предаване на издаващата държава-членка.

Въпреки изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото са налице предпоставките изпълнението на европейската заповед за арест да бъде отказано на основание чл.40 ал.1 т.4 от ЗЕЕЗА, като съдът приеме наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца, наложено на исканото лице от германския съд,

да се приведе в изпълнение от прокурора. Подобна възможност е изрично предвидена сред факултативните основания за отказ от изпълнение на заповедта, и в конкретния случай тя следва да бъде реализирана. Касае се за *** гражданин, живеещ постоянно в Република България, където се намират и неговите роднини и близки, живеещ във фактическо съжителство, очакващ раждането на дете. Приемането на наказанието за изпълнение в Република България би спестило на исканото лице принудителното задържане и транспортиране до издаващата държава, езиковата и културната бариера, и в съответствие с принципа за хуманност на наказателното право, с положителност би било значително по-благоприятно за ресоциализирането му в държавата му на произход, както и за възможността той да бъде посещаван в затвора от близките си по време на изтърпяване на наказанието. Наред с това, изпълнението на наказанието в Република България би съответствало на международноправните ангажменти на страната като член на Европейския съюз, тъй като наложеното от германския съд наказание ще бъде изпълнено точно по начина, поискан от издалата заповедта държава.

Така мотивиран, на основание чл.44 ал.8, във връзка с чл.40 ал.1 т.4 от ЗЕЕЗА, Окръжен съд – Бургас

РЕШИ:

ОТКАЗВА изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 13.05.2022 г. от съдия в Районен съд - Хановер, Федерална Република Германия, за предаване на *** гражданин ИВ. В. М. ЕГН ***** на германските съдебни власти за изтърпяване на наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца, наложено му с присъда от 29.06.2017г., постановена по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) по описа на същия съд, в сила от 10.07.2017г.

ПРИЕМА наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца, наложено на исканото лице ИВ. В. М. ЕГН ***** с влязлата в сила на 10.07.2017г. присъда от 29.06.2017г. по дело № 216 Ds 4151 Js 38199/17 (57/17) на Районен съд - Хановер, Федерална Република Германия, да бъде приведено в изпълнение от прокурора в Република България по реда на чл.44 ал.10-11 от ЗЕЕЗА.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд – гр. Бургас в 5-дневен срок от обявяването му на страните.

На основание чл.53 ал.1 от ЗЕЕЗА незабавно да се уведоми издаващия орган – съдия Меферт от Районен съд - Хановер, Федерална Република Германия, за решението по издадената от него Европейска заповед за арест.

Заверени преписи от решението, след влизането му в сила, да се изпратят незабавно на Върховна касационна прокуратура и на Министерството на правосъдието на Република България, както и на Окръжна прокуратура-Бургас, за предприемане на

действия по чл.44 ал.11 от ЗЕЕЗА.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____